הַלְכוֹת קָרִיאַת שְׁמֵע סִימָן ם סא

בַּאֵר הַגּוֹלָה ח רמב"ם פרק ב

[קריאַת שְׁמַע] וּכְרַבּי

אוֹתָה מִצְנָה, (נ) [נ] (י) *וְכֵן הַלֶּכָה: הֹ הַקּוֹרֵא אֶת 'שְׁמַע' וְלֹא (יא) כְּוַן לְבּוֹ בָּפָסוּק רְאשׁוֹן שֵׁהוּא יַשְׁמֵע יִשְׂרָאֵל׳ לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְהַשְּׁאָר אָם לֹא פְנֵּן לְבּוֹ, אֲפָלוּ הָיָה קוֹרֵא בַּתּוֹרָה (יב) אוֹ מַגִּיהַ : הַפֶּרָשִׁיוֹת הָאֵלוּ בִּעוֹנַת קָרִיאַת שָׁמֵע, יָצָא, וְהוּא שֵׁכְּוַן לְבּוֹ בִּכָּסוּק (ג) רְאשׁוֹן

סא דִּין כַּמָּה צָרִיךְ לְדַקְדֵק וּלְכַוּוְ בִּקְרִיאַת שִׁמֵע, וּבוֹ כ״ו סְעִיפִים:

א טור וְרַב עַּקְרָם אָנֹכִי מְצַּוְּךָ 🧸 בּיְאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ (ג) בְּאַימָה בְּיִרָאָה (ד) בְּרָתֵת וָזִיעֵ: 🗖 בּיְאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ 🗴 ב ויקרא רבה פסקא הַיּוֹם׳ הַיְנוּ לוֹמַר, בְּכָל יוֹם יִהְיוּ בְעֵינֶיךְ כַּחֲדָשִׁים, וְלֹא כְּמִי שֶׁכְּבֶר שָׁמַע אוֹתוֹ הַרְבֵּה פְּעָמִים שֶׁאֵינוֹ בחדש השלישי

באר היטב

בַרַכוֹת לְהָקַל, וּמָהְיוֹת טוֹב יַחֲזֹר לְרֹאשׁ בְּרָכָה שְׁנָיָה ע״שׁ, וְכ״פּ הַיַּד־אַהֲרֹן ב״ש וְע״ל סִימָן סו: (3) וְבֵּן הֲלֶּכָה. וְדַוְקָא בְּמִצְוָה רְאוֹרַיְתָא אֲכָל מִצְוָה רַבְּנָן א״צ כַּנָנָה, רַדְבַ״ז מ״א: (ג) רָאשוֹן. אע״ג דְבַסְעִיף ד פָּסֶק דְּמְצֵוֹת

בָּצֵי בָּנָנָה הַוְּנִי שֶׁיְבָּבֵן לָצֵאת, אֲבָל בָּנָנַת הַלָּב שֶׁיָשִׁים עַל לְבוֹ מָה שֶׁהוּא אוֹמֵר א״צ אֶלָא בְּפָסוּק רְאשׁוֹן, עִמ״א וְעָיֵן סִימָן סג ס״ד, וְעַיֵּן כ״מ: בֿ) בְּבָנָנָה. תּוֹסָפוֹת בִּספ״ק בָּתְבוּ דְּבִירוּשְׁלְמִי אַמְרוּ דְּאוֹתָם ג׳ בְּרָשׁיוֹת שַׁתְּקְנוּ בְּק״שׁ לְפִי שְׁבָּהוֹ עַשְׁרָת הַדְּבְּרוֹת, ע״כ צַריְדְּ הָאָדֶם לְכָּוֹן בְּהָט בְּאָמיִרת ק״שׁ אם

עַבר עַל אַסָת מַהָם: בָּה' אֲלֹהַינוּ יָקְבָּל דְּבּוּר אַנֹכִי ה' אֲלֹהֶיף, ה' אֶחָד דְּבוּר לֹא יָהְיָה לְף, וּבְפָסוּק וְאַדֶבַהְּ וְאָבָבּהְ וְאָבָרָה וְצָבֹּר לֹא

משנה ברורה

יי הַמִּצְוָה, יָצָא: (י) וְכֵן הֲלֶּכָה. כָּתַב הַמָּגִן־אַבְרָהָם בְּשֵׁם הָרַדְבַ״ז, דְּזֶה רַכָּגן אֵין צָרִיךְ כַּנָּנָה 14. וּלְפִי זֶה, כָּל בְּמִצְוָה דְרַכָּגָן אֵין צָרִיךְ כַנָּנָה 14. וּלְפִי זֶה, כָּל רַבַּרַכוֹת שֶׁהֶם גָּם־בֵּן דְרַבָּנָן, לְבַד מִבְּרְכַּת־הַמְּזוֹן 15), אָם לֹא כִּוַן בָּהֶם לַצֵאת בָּרִיעֲבָד. אַדְּ מִכַּמָה מְקוֹמוֹת בְּשֻׁלְחָן־עָרוּךְ מַשְׁמַע שֶׁהוּא חוֹלֵק עַל זֶה 16, בין מְצְוָה לַחַלֵּק בֵּין מְצְוָה בָּסִימָן תפּט מַשְׁמֵע גַּם־כֵּן שֶׁאֵין לְחַלֵּק בֵּין מְצְוָה ־אֹרֵיְתָא לְמִצְּוָה דְרַבָּגָן 171). וְדַע, דְּכָתַב הַמְּגַן־אַבְרָהָם לְקַמֶּן בְּסִימָן תפּט סְעִיף־ רַבֶּן ח, דְאַף דְהַשָּׁלְחָן־עָרוּךְ פָּסַק לַחֲלֶכָה דְּמִצְוֹת צְרִיכוֹת פַנָּנָה, וְאָם־בֵּן רַבָּא שֶׁלֹא כִּוּן בְּפַעַם רִאשׁוֹנָה צָרִיךְּ לַחֲזֹר וְלַצֲשׁוֹת הַמִּצְנָהְנּוֹ), אַף־עַל־כִּי־בֵן יֹא יָבֶרַךְּ עוֹד עַלֶּיהָ, שֶׁלְענְיַן בְּרָכָה צָרִיךְּ לָחֹשׁ לְדַעַת הַיַּש־אוֹמְרִים שֵׁאַין ברוף פַּנָנָה, וְעַיַּן בְּבָאוּר הַלֶּכָה. וְדַע עוֹד, דְּכָתַב הַחַיֵּי־אָדָם בִּכְלֵל סח, דְּמַה ־־בַּרְכִינָן לַהּ לַחַזר וְלַצְשוֹת הַמְּצְנָה הַיִנוּ בָּמְקוֹם שֵׁיֵשׁ לִתְלוֹת שַׁצַשִּיָה ריאַת שָׁהָיְתָה לְשֵׁם מִצְוָה, כְּגוֹן בִּתְקִיעָה שֶׁהָיִתָה לְהַתְלַמֵּד אוֹ בִּקְרִיאַת ב־־־אשׁוֹנָה לֹא הָיְתָה לְשֵׁם מִצְוָה, כְּגוֹן בִּתְקִיעָה בַבֶּע שֶׁהָיְתָה הֶּרֶךְ לְּמּוּדוֹ וְכַדּוֹמֶה, אַבָּל אִם קוֹרֵא קְרִיאַת שָׁמֵע כְּדֵרְדְ שֵׁאָנוּ רֹירין בְּסַדֶּר תְּפִלָּהִיּג), וְכֵן שֶׁאָכַל מֵצָּה אוֹ תָקע וְנָטֵל לוּלָב, אַף־עַל־פִּי שֶׁלֹא כְּוַן רַצָּאַת יָצָא, שֶׁהַרִי מִשׁוּם זָה עוֹשֶה כְּדֵי לְצֵאַת אַף־עַל־פִּי שֶׁאֵינוֹ מְכַוּן20), עַד בָּאוֹ לְשׁוֹנוֹ. וְרוֹצֶה לוֹמַר: הֵיכָא שֶׁמּוּכָח לְפִי הָעְנָיַן שֶׁעֲשִּׁיָתוֹ הוּא כְּדֵי לָצֵאת, בּדַצַל־פִּי שֶׁלֹא כָּוַן בְּפַרוּשׁ יָצָא, אֲבָל בַּסְתָמָא בְּוַדַּאִי לֹא יָצָא, כִּדְאִיתָא בִּדְּאִי לֹא יָצָא, כִּדְאִיתָא בַּרִיסְפוֹת סָכָּה [דף ל״ט ע״א ד״ה עובר עי״ש]. וְכָל זֶה לְעִנְיַן בְּדִיעֲבַד, אֲבָל ־בַּהַחַלָּה וַדַּאִי צָרִיךְ לְזָהַר לְכַבַּן קֹדֶם כָּל מִצְוָה לְצֵאת יְדֵי חוֹבֶת הַמְּצְוָה, וְכַן ־־־־יקוּ כָּל הָאַחֲרוֹנִים בְּסִפְרֵיהֶם, עַיֵּן בְּחַיֵּי־אָדָם בִּכְלָל כא וּכְדֶרֶף־הָחַיִּים ר־כוֹת קְרִיאַת שְׁמַע וּבְמַצְשֵׁה־רַב: 🗖 (יא) פָּוָּן לְבּוֹ. כָּוָנָה זוֹ הָאֲמוּרָה כָּאן יַנָּוּ הַפַּנָנָה הָאֲמוּרָה בְּסָעִיף ד, דְּשָׁם הוּא הַכַּנָנָה לָצֵאת יְדֵי חוֹבַת מְצְוָה, זֶה יִּנִּיּ בַּנִינָן לְכָל הַפָּרָשִׁיוֹת [כְּמוֹ שֶׁכָּתָב הָרִיטְבָּ״א בְּרֹאשׁ־הַשְּׁנָה וְשִׁיטָה מְקַבְּצֶת בברכות], מַה שָּאַין כַּן כַּנָּנָה זוֹ הוּא לְהִתְבּוֹנֵן וְלָשׁוּם עַל לְבּוֹ מַה שֶׁהוּא אַכָּר הוּא לְעַכּוּבָא רַק בְּפָסוּק רָאשׁוֹן 21), שֶׁיֶשׁ בּוֹ עַקַּר הַבְּּלַת על מַלְכוּת דָבָיָם וְאַחְדוּתוֹ יִתְבֶּרַךָּ. (ט) וְיֵשׁ אוֹמְרִים שָׁאֲפְלוּ כַּנָּנָה לָצֵאת הוּא לְעִכּוּכָא רַק בְּפָסוּק רָאשׁוֹן: (יב) אוֹ מַגִּיהַ. (י) וְהוּא שֶׁקוֹרֵא כְּהִלְּכָתָה:

בַּאָוּר הַלֶּכָה לצאת ויברף אחריכף עבור עצמו: * בן הַלְּכָה. עין בִּמשׁנָה בּרוּרָה בִּמָה שְׁכָּתְבְנוּ: וָכֵן מִבַּאוּר הַגְּרָ״א וְכוּ׳, עַיַּן שָׁם בְּסַעיף ד בְּשֻׁלְחָן־עֶרוּךְּ בְּבַאוּר הַגְּרָ״א שָׁדּוֹחֵק אָת עַצְמוֹ לָהַצַמִיד הַדִּין דְּשֶׁלְחָן־עֶרוּךְ אַלְבָּא דְּמָאן דְּאָמֵר מצוֹת אֵין צְרִיכוֹת כַּוָנָה, וֹבַאֲמֵת הַשּׁלְחַן־ עַרוּףְ בְּעַצְמוֹ פָּסָק בְּסִימָן ס דְּצָרִיכוֹת כַּוּנָה, יוֹתֵר טוֹב הֲוָה לַהְּ לְתַרץ מְשׁוּם דְּסְפִּירָה דְּרָבֶּנָן כְּמוֹ שֶׁמְּחָרֵץ הָאַלֹּיָה רָבָה; אָלָא וַדָּאי דְּסְבִירָא לַהְּ שָׁאִין לְחַלֵּק בָּזֶה. וּלְעִנְיַן אַם צָרִיף לַחַוֹר וּלְבָרָף כְּשֶׁצַשָּׁה כָּעָם רִאשׁוֹן אַפְּלוּ מִצְוָה דְאוֹרַיְתָא שֶׁלֹא בְּכַוּנָה, כָּתַבְנוּ בְשַׁם הַמָּגוְ־אַבְרָהָם דְאַין לַחֲזֹר וּלְבָרָדְ, וּמָצָאתִי שֶׁכּוְ כָּתַב גָּם־כַּוְ הַשִּׁיוּרִי כַנְּסֵת הַגְּדוֹלָה בּסִימְן תפט עי״ש. וְעַיַן בִּפְרִי־מְגָּדִים בַּפָּתִיחָה דְּמְסַפְּקָא לַה אָם הָא דְּפּוֹסֵק הַשְּׁלְחָן־עַרוּךְ לַהַלָּכָה דְּצָרִיכוֹת כַּנָּנָה הוּא מְשַעַם רַדָּאי אוֹ מְשׁוּם דְּסְבַּקָא דְאוֹרַיְתָא לְחַמְרָא, וְנַפְּקָא־מִנָּה לְעָנְיֵן דְּרָבָּנֵן, וּבְחִבּוּרוֹ בְּסִימָן תקפט וּבְסִימָן תפט כָּתַב נַפְקָא־מְנָּה גַּם־כֵּן לְעָנְיֵן בְּרָכָה [הוא סוֹתַר לְמַה שֶׁכָּתַב בַּפְּתִיתָה עי״ש]. וְלֹא רְאֹשׁוֹן הוּא בָּזָה, כִּי גַם הָעֹלַת־שַׁבָּת כְּתַב דְּטַצַם הַשְּׁלְחָן־עָרוּדְ הוּא מַחַמַת סָפַק, כְּמוֹ שֵׁמוּבָא בִּשְׁמוֹ בְּאַלְיָה רָבָּה בַּסִימָן ריג. וְלָכַן הַקְשָׁה לוֹ בְּכָמָה מְקוֹמוֹת, עַיַן שָׁם בְּאֵלָיָה רַבָּה. וּמַשְׁמַעּ מִדְּבְרֵי הַבְּּרִי־מְגָּדִים בְּסִימָן תפט בְּסָבִיף־קָטָן ח שֶׁרוֹצָה לְצַדֵּד גָּם דַּצַּת הַמָּגן־אַבְרָהָם לָזֵה, שֶׁלָבֵן סְבִירָא לֵהּ לְהַמָּגַן־ אַרָהָם דְּלֹא יַחָזֹר וִיבֶרָהְ מְשַעַם סְפַּק; אַבֶּל כַּד נְעַיֵּן הַיְּטֶב בְּמָגַן־אַבְרָהָם, אֵין שׁוּם רְאָיָה לָנָה. שֶׁכַּנָּנְתוֹ: לְעִנְיַן בְּרֶכָה צָרִיף לָחֹשׁ לְדַעַת כָּל הָנֵי רַבְוֹתָא שֵׁלֹא לְבָרַךְ עוֹד. גַּם בְּאַלֹּיָה רַבָּה בְּסִימָן ריג דָּהָה לְדָבְרֵי הָעֹלַת־שַבָּת וּסְבִירָא לַה דְּלֹא מְסַפָּקָא לַה לְדָבְרֵי הָעֹלַת־שַבָּת וּסְבִירָא לַה דְּלֹא מְסַפָּקָא פָּלֶל. גַּם בְּבַאוּר הַגְּרָ״א בְּסִימָן זָה סָעיף ד, בְּדְבּוּר הַפַּתְחִיל וְכַן הַלֶּכָה, מוּכָח בְּהֶּרְיָא דְּסְבִירָא לַהּ כְּהָאַלְיָה רַבָּה. וְדַע דְּמָה שֶׁבָּתַבְנוּ בְּמִשְׁנָה בְּרוּרָה ״הֵיכָא שְׁמּוּכָח וְכוּ״, כְּגוֹן בּקָרִיאַת שְׁמֶע עַל־יְדֵי סַדֶּר הַתְּפָּלָה וּבִשְׁאַר מְצוֹת עַל־יְדֵי הַבְּרָכוֹת²²⁾ אוֹ עַל־יְדִי הַהַּכְּנָה לָהָמִצְוָה, כְּגוֹן מָה שֶׁאָמְרוּ בִּירוּשַׁלְמִי כְּסָחִים פֶּרֶק י הַלָּכָה ג גַּבֵּי מַצָּה, דְּבֵין שֶׁכְּוַן וּבִין שָׁלֹא כִּנַן מְבֵּיוָן שֶהַסַב חֲוָקָה דְּכָנַן, וּבִירוּשַׁלְמִי דְּרֹאשׁ־הַשָּׁנָה גַּבֵּי הָיָה עוֹבֵר אֲחוֹרֵי בִּית־ הַקּגָּסֶת וְשָׁמֵע קוֹל שׁוֹפֶּר אוֹ קוֹל מְגַלָּה וְכַר׳, הָרָא דְתַימָא בְּשָׁעוֹבֵר אַבַל בְּעָמֵד חֲזַקַה בָּרַן, וּפַרוּשׁוֹ, דְּדַיְקָא אָם עוֹמֶד אָחוֹרֵי בֵּית־הָכְּנֶסֶת סְתָּמָא לָאו לְמִצְנַה קָאֵי, אַכָּל בְּעוֹמֵד בּתוֹדְ בִּית־הַבְּנָסֶת וְשׁוֹמֵנַ קוֹל שׁוֹפָר מְפְּתָמָא עוֹמֵד לְשָׁם כַּנָנָה. וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב בְּסַבֶּר יְשׁוּעוֹת־יַצֵּקֹב בְּסִימָן זָה, וְכֹל כְּהָאי גּוְנָא נוּכֵל לְמְצֹא בְּכֶל הַמְּצִוֹת. וְדַע עוד, רְאַךְ לְפִי דְּבָרֵי הַחַיִּי־אָרָם, בָּקְרִיאָת שְׁמִע שֶׁל לֵיל־שַׁבָּת לְפִּי מְנָהָגֵנוּ שָׁאָנוּ קּוֹרִין אוֹתָהּ בְּבִית־ הַכְּנֶסֶת בְּבַרְכוֹתֶיהָ קֹדֶם זְמַנָּה וְסוֹמְכִין עַל מָה שֶׁיִּקְרָא אוֹתָה עוֹד הַפַּעַם בִּזְמַנָּה, אָז אַךְ אם אַרַע שֶׁקָרָא אוֹתָה בָּבִית־הַכְּנַסְת בִּזְמַנָּה אַךְ שֶׁלֹא כִּוּן לָצֵאת, נְרְאֶה דְּצָרִיךְּ לַחֲזֹר וְלֹקְרוֹתָה מִדִּינָא, דְּהָכָא לֹא מוּכָח מִדְּקְרָאָה בְּסַרֶר הַתְּפַלָּה שֶׁבְּדִי לְצֵאת קְרָאָה, דַּהַרִי קוראָה חַמִיד בַּסַרָר הַחְפַלָּה אַף שׁלֹא בַּזְמנָה כָדֵי לְסִמֹךְ גַאַלָּה לתפּלָה:

שערי תשובה

:כֹן וְכַן הַלֶּכָה. עבה"ט. וְכ״כ הָפר״ח סִימָן תפט וְעַיַן בְּבְרְבֵּי־יוֹסֵף שָׁם:

[ח] בְּכַוָּנָה. עבה"ט. וּמח"ב כַּתַב שְבּוֹהַר חַדָשׁ מַפְּלִיג בְּענֶשׁ מִי שֶׁאִינוֹ מְכַוּּן,

ּרְפֶּרָשָׁה רָאשׁוֹנָה מ״ב חַבוֹת כו׳ ע״ש, וְאֶת צְנוּעִים חָכְמָה:

אַ (אַ) שָׁמַע. הַיְנָּי (ה) כָּל קְרִיאַת שְׁמַע, דְּמַה שְׁנָּתְבָּאַר בְּסוֹף סִימָן הַקּוֹדֶם הוּא רַק לְעָנָין דִּיעֲבד: (ב) בְּבַנְיָנָהוּ רָבָּא הַבִּיא בְּשֶׁם הַכָּל־בּוֹ, 🖔 אַ וְהוֹא בִּירוֹשַׁלְמִי סוֹף בָּדֶק קַמָּא דְּבָרָכוֹת, דְכַקְרִיאָת שְׁמַע מְרָמָז עַשְׂרֶת הַדְּבָּרוֹת: בְּ״ה׳ אַלֹהֵינוּ״ מְרָמֶז ״אָנֹכִי ה׳ אַלֹהֶידִ״; ״ה׳ אָקד״, דְּבּוּר ״לֹא ַרִים לְדּ״; וֹבְפָסוּק ״וְאָהַבְתִּ״וֹ מָרָמָז דְבּוּר ״לֹא תִשָּׂא״, דְּמָאן דְּרָחָם לְמַלְכָּא לָא מְשְׁמָה לְשֹׁקְרָא; וּבְפָסוּק ״וּכְתַבְתַם״, דְבּוּר ״לֹא תִשְּׂא״, דְּמָאן דְרָחָם לְמַלְכָּא לָא מְשְׁמָה לְשֹׁקְרָא; וּבְפָּסוּק ״וְאָהַבְתִּ". רבתים "בַּיתָדּ" וְלֹא בֵית חַבַּרֶדּ; וּבְפָסוּק "וְאָסַרְּמָּ דְגָנֶדְ", דְבּוּר "לֹא תָנָם", דְּאָרָדְ", וְלֹא תָנֶם", וְלֹא בֵית חַבַּרֶדְ; וּבְפָסוּק "וַאֲכַדְמָם מְהַרָה", דְּבּוּר "לֹא רצה", דְּמָאן דְּקָטֵל יִתְקָטִל; וּבְּפָּסוּק ״לְמַצַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם״, דְּבּוּר ״כָּבֶּד אָת אָבִיךְ״; וּבְפָּסוּק ״וְלֹא תָתוּרוּ וְגוֹ׳ וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם״, דְּבּוּר ״לֹא תִנְאַף״; בַּפָסוּק ״לָמַצַן מִוּלָרוּ״ וְגוֹי, דָבּוּר ״וָכוֹד אָת יוֹם הָשֶׁבָּת״, שָׁהוּא שֶׁקוּל כְּכֶל הַתּוֹרָה; וּבְפָסוּק ״אַני הי אֱלֹהַיכָם״, דְבּוּר ״לֹא תַעֵּנָה בְּרַעֵּךְ עֵד שֶׁקֶר״. עַל־ בי בְּרִיףָ הָאָרֶם לְהַתָּבּוֹגַן בְּהֶם בְּצַת אֲמִירֶת הָרִיאָת שָׁמֶע, בְּדִי שֶׁלֹא יָבוֹא לָצָבֹר עַל אָחַת מֶהָן: (ג) בְּאֵימֶה וְיִרְאָה. וְנְרָאָה (ג) דְּאֵימֶה וְיִרְאָה. באפן זָה, שָׁיָכוּן דְשָׁעָה שָׁהוּא קוֹרָא אָת שָׁמַע לְקָבּל עָלִיו על מַלְכוּת שְׁמִים, לְהִיוֹת נָהָרָג עַל קְדּוּשׁ הַשֶּׁם הַמְיָחָד, דְּדָהוּ: ״בְּכֶל נַפְשׁךְ״ִּץ), אַפּלוּ נוֹטֵל אַת וֹבִיקָדָּ, וְעַל זָה אָמַר הַכַּתִּוּב ״כִּי עָלִיף הֹרְגָנוּ כָל הִיוֹם״, כִּי אָז בְּכְנָנָה זוֹ יָקְרָאָנָה בְּאַיָּקה וְיִרָאָה וֹיְרָאָה וּיְתַת וְזִישֵׁ. כָּתָב הַטּוּר בְּשֶׁם רַב שַבָּרָם: לַשְּׁוַיֵּה אִינִישׁ לַקְרַיאַת שְׁמַע בָּכָל זְמֵן דְּקָרֵי לָה בִּפְרוֹטְגָמָא חַדְשָׁה [הוא בְּתַב צַּוּוּי הַמֶּלֶךְ עַל בְּנֵי מְדִינָתוֹ], וְיַחְשֹׁב בְּלָבוֹ: אַלוּ מְלֶךְ בְּשֶׁר וְדָם

שער הצירן

(ט) פֶּסֶף־מִשְׁנָה: (י) מָגַן־אַבְרָהָם: (ח) הָגְּרַ״א: (ב) בַּ״ח:

לקיים את המצוה כפי ייאת שמע של ערבית לה, אם לא כיוון בה

וראשון, וכן כתב לקמן לא ידע ביאור הפסוק כובא, ובשו"ת אגרות וונה המעכבת בפירוש מקבל עליו עול מלכות ני תפלה עמ' כא-כג) א כוונה נוספת מלבד כיח בספר כתב וחותם ו בפסוק הראשון אין גליו מלכות שמים [וכן

לעיל (סי׳ ה ס״ק ג) יך לכוון רק את פירוש ־אל׳ צריך לכוון ׳היה - גם בכל הברכות]. את הכוונות שנאמרו שם) וכן דעת הגרי״ש וון בהם שהוא השם

לקמן (סי׳ סג ס״ק יב) נו צריך לחזור ולקרותו מע, כתב לקמן (סי׳ סו רוך שם׳, כיון שגם זה א סי״ד) שיש להפסיק משנ"ב שם (ס"ק לא) 'ת שמים של הפסוק זפסיק מעט בין 'אחד' ז הוא בפסוק הראשון.

ור שעושה את המצוה כתב שהטעם שאמרו ן׳ הוא כדי שיתקדש: ותה מפני מצות השם

:ה', כתב בשו"ת שבט נלא אם כן יכוון ליבו הברכה, אלא יכוון :

קריאת שמע

יד) בשם ספר חרדים וך במילואים עמוד 16